

## ΓΑΛΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

## ΤΟΥ ACHILLE POUSSIELGUE

## Η ΑΛΛΟΚΟΤΗ ΑΓΑΠΗ ΕΝΟΣ ΜΙΚΡΟΥ ΝΕΓΡΟΥ



Ο καλοκαΐρι του 1860 ήταν άπονικτικό στη Τζάκοσνελ της 'Αμερικής, κι' έτσι μὲ δλ̄θυνή άνακούφισι δέχτηκα τὴν πρότσαι τοῦ στρατηγοῦ Λορέντε. Μὲ καλούσε δὲ ανεκτίμητος αὐτὸς ἡνίκας νά περάω τοὺς μῆνες τῆς ζέστης στὴ μαρσιπική ἐπαυλὴ του «Ο 'Αγιος Ιερώνυμος», χτισμένῃ κοντά στὴν τούλι 'Αγιος Αλέγουστίνος τῆς Φλόριδας καὶ στὴν ἀκρογαλιάτη του 'Αλλαστικοῦ Ωκεανοῦ.

Ο στρατηγὸς τὴν Ισπανὸς τὴν καταγαγή, κι' εἰχε γενηθῆ σὲ μιὰ πόλη τῆς Γουατεμάλας. Ετοιχός χρόνια λαμπρῶν ἐκστρατειῶν

κατά τῶν Ἐρυθροδέρμων, τοῦ εἶχαν χαρίσει τὸ βαθμὸν του κι' ὅπειρα πλούτη, τὰ δόποις σκορπούσε μὲ γενιαδωρία καὶ καλωσόρια.

Χῆρος, εἶχε μιὰ μονάκριθη κόρη 21 χρόνων, τὴ σενιορίτα 'Ινεζίλλα, χαριτωμένη καὶ πολὺ μορφωμένη κρεολή, τὴν δοιά ψεραγαπούσε. Γιὰ τὸ χατζῆρι τῆς παραπτήθηκε, νέος ἀκόμη, ἀπὸ τὸ στρατό, καὶ χτίζοντας τὴν λαμπρὴν αὐτὴν ἔπαιλι του, ζόνες τειρίδας κατά στὴν λατρεύτη του κορόν.

Ἄγι καὶ μοῦ εἶχαν ἐπανίστει ἑξαρετικά τὴν ἑξωτικὴ καλλονὴ τῆς κόρης του, ὀστόσος ἡ φαντασία μου θεατώποθε μπροστὰ στὴν ἀπάραμπλη πραγματικότητα: Δεν ἔναστήχη δὲ δύπαρει πιὸ δροσερή καὶ πιὸ ἀκριτική, ἀπ' τὴν 'Ινεζίλλα!..

Ἡ ήμέρες μου κυλοῦσαν μαγευτικές κοντά τους. Οἱ ἀπέραντοι κῆποι ποὺ τριγύριζαν τὴν επαύλη, ἥσαν σωστοὶ παρδεσίοι λαυρούδινα καὶ σπιναίνα φρύνων. Καὶ τὰ ἔξοτικά πούλια καὶ ζωά, τὰ όποια συντηροῦσε ἀπὸ μεράκι ὁ στρατηγὸς σ' εὐρύγωρα κλουβά, ἥσαν για μένα ἑξαρετικοῦ ἐπιστημονικοῦ ἑνίσαφροντος.

Τὶς περισσότερες ὥρες τῆς ήμέρας ἔμενα μονάχος μὲ τὴ σενιορίτα 'Ινεζίλλα, γιατὶ τὴν στρατηγὴν καθαλλίκευσε συγχρὶ τὸ δλ̄λογο του κι' ἐπιστατοῦσε στὰ μακρωνά καὶ μεγάλα χτήματά του. Ήταν δύνας ἡ ἐκλεκτὴ αὐτὴ κοπέλλα τούσι ἀγνῆ ἀλλὰ καὶ τέσσαρας ἀρχοντικής, ὅπειρα ποτὲ μου ἐνέ τὸ δημόσιο—εἴτε μὲ λόγια εἰλέτη μὲ τὸ θέλεμα—νὰ τῆς ἔκφρασα τὸν ψειρό θαυμασμὸ ποὺ αἰσθανόμουν γι' αὐτήν!

Ἡ ψυχοσύνθεσί της ήταν λιγάκι ἀλλοκότη: Φλογερὴ φύσις ἀπ' τὸ ἔνα μέρος, σὰν κρεολή ποὺ ήταν. Μά καὶ μελαγχολικός χαρακτήρ ἀπ' τὸ δλ̄λο, ὅποιος ἔδειχνεν οἱ ἀπελεύθετοι ρεμάσσομεν τῆς θεραπείας, καὶ τὰ θλιβερὰ διαρκῶς τραγούδια της, τὰ δόποια συνθητικά θευμάσια, συνθεύοντας τὰ μὲ θερείες συγχορδίες στὸ πιάνο.

Ἐνα πρώτη καθήν εἶχα σηκωθῆ ἀπ' τὸν ὄπιον καὶ παροργέριζα μὲ νοχελεία τὴν ἀρχαγωγὴν τοῦ κουρτίνα τοῦ παραθύρου, ἀπίκερα τὰ ἔνσι θέαμα, τὸ δόπιο μὲ καταγοντεύσας. Ἡ σενιορίτα 'Ινεζίλλα, ήταν ἐξαιλωνέψη σὲ μιὰ σαιζόλογη τῆς θεραπείας κι' ἀπλώνε μὲ χάρι τὸ μικροσκοπικό πόδι τῆς σὲ μιὰ σκλάβα καυσιποτέρα. Οἱ δύο πριστοὶ τῆς Νέγρους—φερμένωι πρὸ χρόνων ὅπ' τὴ Δαγούμη τῆς Ἀφρικῆς—στεκόντων κοντά τῆς, κι' ἐνῶ ὁ μεγαλείτερος καὶ γηραλέος πειά Τόμη τὴν σκίασε μὲ τὴν θυμπέλλα, ὁ μικρότερος Ντίκη τῆς κρατοῦσε τὰ εὔνοούμενα σκυλάκια της!

Θέε μου, ποτὲ ζεῖν θὰ ξεχάσω τὴν θλιβερή τὴν ἀνέκφραστης μελαγχολίας ματιά, μὲ τὴν δόπια κύτταζε τὴν κυρία του δὲ Ντίκη! Μάταια προσπαθοῦσε πότε·πότε, μὲ κωμικά λόγια καὶ με πειράματα σ' ἔναν εὔθυμο παπαγάλο, νᾶ φαιδρώνη τὴν συνενφιασμένη μορφή τῆς κυρίας του. Κι' ἵστορας τὴν ἐπίμονη συλλογὴ τῆς καὶ τὴν ἀδιαφορία τῆς στὶς προσπαθείες του, τὸ μαύρο πρόσωπο του γινόταν πιὸ πενθυμό ἀπ' τὴ θλῖψη!

Σὲ λίγο, ἀλαφοντυμένος κι' δρεξάτος, θρέθηκα κοντά τῆς μὲ ύφος ἀλλέγρου. Στὴν ἐμφάνισί μου ἡ σενιο-

ρίτα 'Ινεζίλλα φάνηκε σὰν νὰ ξυπνοῦσε ἀπὸ σνειρό θαύμα, καὶ διώχνοντας τοὺς δυό Νέγρους εἶπε στὴν καμαριέρα της νὰ φέρῃ παγωμένα ποτά.

Ἐνώ ρουφούσαμε τὶς δροσερὲς «κινκίνες» καὶ λεμονάδες, εἶπα ἔτσι γιὰ ἀστέ στὴν κοπέλα:

—Πρὶν ποὺ ινυνόμου, σενιορίτα, θεωριάθηκα γιὰ κάτι... «Οτι δὲλ ἐδωμέσα, ἀνθρωποὶ καὶ ζωτανά, σάς λατρεύουν κυριολεκτικῶς... Κι' δὴ ἐπίσης, μᾶ τὴν ἀλήθεια, δέξιετε καὶ μὲ τὸ παρεπάνω αὐτὴ τὴ λατρεία!...

Ἡ ἀλλοκοτή νέα, σὰν νὰ μάντεψε τὴν ἀλλη—τὴν κρυφή—σκέψη μου, φιθώριο:

—Τόν Ντίκη έτει ύπ' ὅψιν σας, γιὰ νὰ μοῦ μιλάτε ἔτσι;

· Απόρρησα γιὰ πλὴ δεκαδέρεια τῆς, ἔγνεψα καταφατικά, κι' ἐκεῖνη τὸτε γαμογελῶντας ἀδριάτα πάλι, πρόσθεος:

—Εἶνε μιὰ παράδεινη ίστορια, ἡ ὃποια μοῦ στοιχίζει ὅχι λίγες στενοχώριες... Κι' ἔγω δὲν ἔρει τί τέλος νὰ δώσω σ' αὐτὴ τὴν ἐνοχλητική καὶ κωμικοτραγική θέθεια, υπόθεση... Γιατὶ, καθὼς μαντέψατε σωστά, ὁ σπιτικιστὸς αὐτὸς Νέγρος μὲ ἀγαπάπει, καὶ μὲ τρελλὸν ἔρωτα μάλιστα... Ἀπ' τὸ ψλλὸ μέρος, δμως, εἶνε τόσο ἔφωνος ἡ ἀγάπη του καὶ τόσο πιστὸ μοῦ εἶνε ἀφοισμένος, δύστε λυπούματα νὰ τὸν διώξω... Κι' ἔτσι ή θιλερή, δύστε καὶ ἀλλόκοτα κωμικὴ αὐτὴ ίστοριά διαιωνίζεται, δίχιος νέέρω τι νά κάνω!

Μά κι' ἔγω δὲν εριστικα μιὰ λύσι ίκανοποιητική στὸ πρόβλημα αὐτὸν. Πειριότηκα λοιπὸν νά φυσιρίσω:

—Πειρέργα... Εἶνε θέθεια νάνος, ἀλλὰ οἱ 'Αφρικανοὶ ἔχουν πρώιμη ὄντας καὶ ή γυναίκες... Σὲ ἡλικία 11 ἐτῶν εἶνε πειά τέλειοι τόσο οἱ ὄντες ὄντας καὶ τὴν ζωήντας. Τὸ ἐκπληκτικὸ στὴν περίπτωσι τὴ δική σας εἶνε τὸ πώς τόλμησε ἔνας ταπεινός, τεραπώντων ἀσχήμιας δύσθες νὰ σηκώσῃ τὰ μάτια του ἐπάνω σας, πάνω σὲ εας ποὺ ὄριζετε καὶ τὴν ζωή του ἀκόμη, σύμφωνα μὲ τὸ νόμο!..

· Η σενιορίτα 'Ινεζίλλα κούνησε τὸ ούρανό της κεφαλὴ της λυπημένη. «Επειτα, σὰν ἀφηρημένη καὶ μὲ τὸ ψλέμμα της στὸ κενό, εἶπε σιγαλά:

—Φαίνεται πώς η ἀγάπη δὲν προσέχει στὶς ἀποστάσεις, ποὺ χωρίζουν δύο δύνατα... Ετοι κι' αὐτὸς δὲ δύστοχος φύριος μ' ἀγάπητο στά τηφάλη, κι' ὅση ἀδριάτας οἱ κοφέντας φέρειν ἡ ἀγάπη σας, πάνω σὲ εας εἶνε τὸ τόλμησε ἔνας ταπεινός, τεραπώντων ἀσχήμιας δύσθες νὰ σηκώσῃ τὰ μάτια του μόνοι του καὶ οικότο νοιώθω γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα του... Τι νά κάνω δύσθες; Ποιάδει λύσι νά διώσω στὸ τραγελαφικὸ αὐτὸν ζήτημα;.. Μὲ τὴν πρόφαση δητὸ πραγματεύνει γιὰ τὴν ἀσφαλεία μου, ἔχει γίνει κωμιολεκτικῶς η σκιά μου... Κι' δύστε τὸν διώχνων, τόσο τὸν τσακινὸν κάπου κρυμμένος κοντά μου, καὶ νά με παρακολουθῇ μὲ θλέμματα θαυμασμοῦ καὶ ικεσίας!..

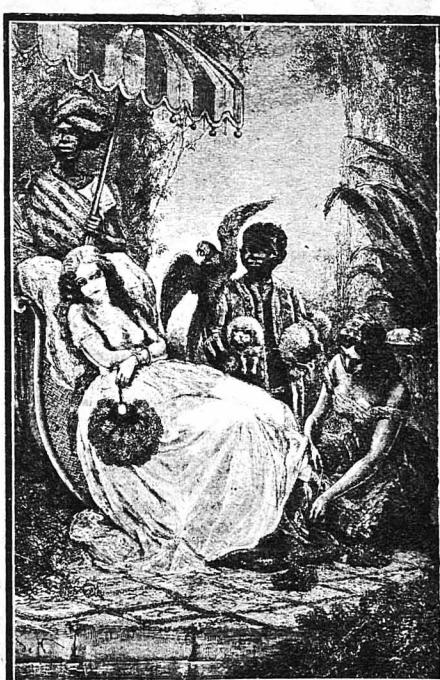
· Σταμάτησε τὸποτα μή σενιορίτα 'Ινεζίλλα, καὶ φάνηκε σὰν νὰ διφράστηται ἀνήσυχη κάτι στὸν δέρα. Μά κι ἔγω ἔκανε τὸ δέρα τὴν στιγμὴ γιατὶ αἰσθανόμουν στὴν ρουθουνία μου μᾶς θαρεία κι' ἀναγουλιαστικὴ πυρωδία κοντά μου.

—Δέν δύστε μηρίζετε θαλερίαντα; μὲ ρώτησε η νέα. Κάτι σὰν μωρωδία φαμακείον καὶ φωφημοῦ;

· Μά δέν πρόλαβα ν' ἀπαντήσω. 'Η 'Ινεζίλλα μέμπησε μᾶ κραυγὴ ἀνέκφραστη φρίκης καὶ σωραίστηκε λιπόθυμη κάτω, ἐνῶ μπροστὰ τῆς θριόκτοντας τόσαρα—κόνιοντας ἔνας ἀστραπαῖο πήδημα ἀπ' τὶς πλαγεύμενες φυτείες τῶν πικροδαφῶν—δέ Ντίκη, δὲ ποτὸς ξυτούσε διατριχιασμένος κάτι πού θριστόκατο κουλουριασμένον ἀπόσια στὶς γάμπες του!

—Σώθικε σενιορίτα, μά Ντίκη εἶνε χαμένο! μωρυμούρισε μὲ ίδρωμα τὴν ἔξαλητη μορφή του, δέ Ντίκη, ἐνῶ συγχρόνως ἔγω δηπισθωρούσσα μὲ τρόμο, λέποντας σκοτωμένη πειά στὶς πλάκες μιὰ ποτορπιστική τριγωνοκέφαλη δύγια...

· Δέν δίστασσα ιερόλογο τότε. «Αρπαξα στὸ μπράτσο μου τὸν δύμορι καὶ πιστὸ Νέγρο καὶ τράβηξα γιὰ τὴν μικρή αἰθουσα τοῦ φαρμακείου τῆς ἐπαύλεως, σφίνοντας τὴν 'Ινεζίλλα στὶς φροντίδες την. 'Ινεζίλλα στὶς φροντίδες δύστε προπεριέλα.



'Η σενιορίτα 'Ινεζίλλα ήταν ξαπλωμένη σὲ μιὰ σαζή· λόγκ...

## ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΕΦΙ

## ΕΥΘΥΜΑ ΛΟΓΙΑ

**"Ενας θετικός υποψήφιος γαμβρός :**

'Ε κε είνη...—Η καρδιά μου, ή των μου, ή έπιδεις μου, τα δυνατά μου, μέλα σου ανήκουν!...

'Ε κε είν ος...—Και τό μπαζάλικο στη γωνία δικό σου είνε ή της άδελφης σου;

'Ε κε είν η...—Δινός μου!...

'Ε κε είν ος...—Άει' βάλτο τότε, αγαπημένη μου, πρώτο - πρώτο, στὸν κατάλογο τῶν δύον μοῦ ἀνήκουν!...

φα φα

Νά τώρα και μερικὲς παλῆς ἔξωφρενικὲς ἐπιγραφὲς κατασημάτων :

«Ξενοδοχείον ή Ἔσυχια. Δίδεται και υπνος»

«Ραπτρείον ή Κομψότης»

«Κόπτονται Βεντούζες - Κουρείον δ' Ἀχιλλεύς»

«Καπνοπωλείον Ζήτω δό πόλεμος!....»

«Θέατρον ή πηκηλια Varietes»

«Ιχθιοπωλείον Τοῖς υπέρ πίστεως κα. πατρίδος ΠΕΣΟΝΤΟΙΣ!»

«Σανωπολίον τά Τζουμέρκα. Πολείτε σανός με δοκιμήν!»

\*\*\*

«Καφενιον ή Α'-νά--γενης--σεις. Καφές νέτος σκέτος. Ζήτω ή Ἐπειροθεσαλία!....»

## ΜΙΚΡΑ - ΜΙΚΡΑ

## ΤΕΜΠΕΛΙΑ ΜΙΑ ΦΟΡΑ!..

Δύν τεμπέληδης, βλέποντας μια συκιά, ξαπλώθηκαν ανάσκελα στη γίζα της, περιψέντας νά φισήσῃ άερας για νά τοις φέξη κανένα σύρο.

Σέ λιγο είχαν πέσει πολλά σύκα γύρω τους, μά κανένας δέν άπλων το χέρι του νά φάει, παρό περιέμεναν νά πέση κανένα και στο στόμα τους.

Καμιας φράση έτυχε νά πέση ένα σύρο στο στόμα τούς ένας, κι' αντών άγκιστα τότε νά το άγνωσταν τεμπέλικα.

—Μηνέ τυχερός είσαι! ιουριούντες ο μῆλος με φύδων.

—Χαρά στην τύχη μου! άποκριθηκε ιποικομένος δό πρωτός. Δέν βλέπεται τὴν τυφωνία μου νά το μασήσω, για νά το σφράξω παρασάτω;

τριῶν ποβήτασσον ἐντωμεταξύ.

—Ήταν άργα, δυστυχώς, δόλητήριο τῆς «Εξιδνης τῆς τριγωνοκεάλου» οκοτώντει τὸν ἄνθρωπο σέ λίγη λεπτά τῆς ὥρας, κι' ο φτογός Ντικ Σεψήρος ζάμεσών, παρό δλες τις φρούτιδες μου, θιυθρίζοντας στο παράληρμό του:

—Εγκά έστεκα κρυμμένος καντό σας... «Εθλεπα τή σενιορίτα... Είδα φειδί... «Ενοιωσα ιψωρούδια του... Μπήκα άναμεσα... δαγκώσαν αυτό έμειν κι' όχι τη σενιορίτα... «Έγκα φεύγει τάρσα... Φεύγει μακριά... έκει... έκει... σύρνω!...»

—Ο στοστηγός σπαραγμένος ἀπ' τή θλιψι, μόλις ζαμάθε τὸ θράδιο τήν ήρωική αύτοθυσία και τὸν θάνατο τού πιστοῦ Νέγρου, πήρε άμεσως κιόλας τὴν ἀπαρηγόρητη και διασκόκως δακρυσμένη κόρη του, κι' ἔφυγαν ἀπ' τὴν ἔπαυλι για ταξεδίι ενα- ψυχής...

—Κι' θσον καιρό την οινορίτα 'Ινεχίλλα έκανε γιά νά ξεχόση τὸ τραγικό έκεινο τέλος τοῦ θαυμαστοῦ της, ἄλλον τόσο καιρό κι' ἔγω τυραννιόμουν ἐφαπτικός ἀπό τὴν ἐπιμονή ἀνάμνησον τῆς μοιραίας ἔκεινης φράσεως της: «Ποιά λύσις θα μέλυτοσ δάπ' τὸ τραγελαφικό αυτό ζήτημα;...»

Και ή λύσις ήρθε ἐπιτέλους μόνη της.

—Η τύχη ἔστειλε μιά όχια, νά δώσω ένα τέλος στὸν πιό δλλόκοτο, μά και πιό παράφορον ἔρωτα...

## ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

## ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Στὸ νομιματοποείο τῆς Μεγάλης Βρεττανίας χάνεται κάθε χρόνο πάνω σε 2.000 λιρών.

—Η κατενέπειν ἀπόστασις ἀπό τὸ Λονδίνον ὡς τὴν Νέα Υόρκη είναι 3.620 μίλια.

—Στὸν Περσικὸν προστολικού μέτροι έχει ένα ἑτήπιο κονδύλι ἀπό 7.950 δραχμές για ἔξοδο γάτου, δό ποιος έχει ἐκπατασταθῆ στὸν ποντικείο τῶν Οἰνομασῶν ἐδώ και ἐπτά χρόνια κι' έχει ὡς ἀπολείπεται την ἀπόχοιλία τὸ κυνήγι τῶν ποντικῶν.

—Τὸ ἑτήπιο εἰσόδημα τοῦ ἀγριευστόπον τῆς Κανταβριγίας ἀνέρχεται σὲ 15.000 λίρες.

—Για τὸ ζεστόνια τῶν βιβλίων τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς τῶν Λόδων δαπανῶντας κάθε χρόνο 90 λίρες.

—Τὰ θηριά τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου τοῦ Λονδίνου κάθε χρόνο καταδρομίζουν 300 τοννούς αλόγων χρέας.

—Τὸ μέγεθος τοῦ νεογεννητοῦ τῆς παρούσαν γραφομηχανῶν ή 'Αγγλική κυβέρνησης έδεινε ἑπτάσις 63.000 λίρες.

—Στὴν Αιγαίνων ἔπιπλη πειράματα μηχανῆς ἔκειλαντες αὐγῶν στρουβοκαμήλων.

—Για νά δή κανεὶς τὴν καυγοφαμένη ὑπογραφή τοῦ Σαζεπη, ή δοποί ίνταρει στὸ Ληξιαρχεῖο τῆς πόλεως Σωμερσετ, πρέπει νά πληρώσῃ ἕνα σελλίν.

—Στὴν 'Αμερικὴν ἐφενέρθη τελευταῖα ἓνα νέο είδος πιάνου, τοῦ ὅτου τους ήρχουν δέ τίσιν μόνον δύοις πέλει, τοποθετοῦντας σ' αὐτά τοὺς είδικά μακροστικά. 'Επιτέλης...

—Η πολαράζην φορολογία, ή όποια τοπεῖ, ήταν ή φορολογία τῶν γενεαλῶν και τῆς... φράσας!

—Η πρώτη ἀπεβίθηκη στὴν 'Αγγλία, τὴν ἐποχὴ τοῦ βασιλεὺς Η' Ελασάβετ, και' δεκτὴ στὴν Ιδια κώρα, δύον τὰ γολότηα θειορήθρων ὡς είδος πολυτελείας.

—Η γενειάδες φορολογήθηκαν και στὴ Ρωσσία, τὴν ἐποχὴ τοῦ Μεγάλου Πέτρου.

—Οσοις μάλιστα δινοτροπῶνταν νά πληρώσουν τὸν αὐλαγό τόφο, τοὺς ζητίζαν διὰ τῆς βίας.

—Σ' ἓνα ἀγόνα δρόμου ταξίπιτος, ποὺ ἔγινε στὴ Βαγδάτη μεταξὺ τοιῶν ίππων 'Αράδον και ἐνὸς 'Αγγλίου φενοματικοῦ, ὁ δύοις δύοντος έργοντας ένα στρατιωτικό αντοκίνητο, ο τρεῖς 'Αραδος ἔπειτα στὸ τέρμα πούτων, διανύαντες μάλιστα τῷ πολυμετρῷ στὴ τέλητα!

—Ἐνας ἄλλος 'Αραδος ίππεις, μέσοι σὲ δέρα λεπτά, καπόθυσαν νά περάσῃ μέ τάραντη ταγήστητο μέτοντος τοὺς δύοντας τῆς Ίστης.

—Τὸ κατόρθωμά του ήταν δινούλοις α' ἐπικάνδυνο, γιατὶ ή διαδρομή ήταν δύο στοφές και' ἔπειτε σὲ κάθε στηγῇ νά συγκρατή τ' Άλωγ του.

—Στὴν 'Αραδος κάθε χρόνο καπασευάντων 4.000.000 φεύγεις δόντια.

—Στὴν Αδστραλία, ποὺ ἀπό 150 χρόνια, δέν ήτηρχε πεινένα μέρος. Σήμερα τὰ ἀλογά ζεσπεροῦν τὰ 3.000.000.

—Τὸ μεγαλείστερον τοῦ κόσμου τὸ ἔχει κάποιος Τζένιος Μέννοντ.

—Κατοικεῖ στὴ Νέα Υόρκη και' είνε ἡμίανις 30 χρόνων.

—Ἐνας τόνος θαλασσίου ίδιαστος τῆς Νερζής Θάλασσας πεμψέται 110 δάδεις ἀλάτι, της Αιγαίνων 60 δάδεις, τῆς Μεσογείου 52, τοῦ Αλαντικοῦ 51,3 τῆς Μαΐης Θάλασσας 16, τῆς Βαλτικῆς 11 και τῆς Καποτά.

—Οι θαλασσινοί μὲν τοῦ κόσμου μάλιστα τέλος τοῦ 196 ζεστοκαμήλου.

—Α' αντούς τὰ 18 ζεστοκαμήλα είνε Τούνζος, 36 1/2 ζεστοκαμήλα ζῶντας στὴν Αιγαίνων, 20 ζεστοκαμήλα στὶς Ινδίες και' οι ιετολοιποι σὲ διάφορα γριστικανά κράτη.

—Στὸ Λιβερίου τῆς 'Αγγλίας ο διευθυντής ἐνὸς ζεστοκαμήλου ζεσπερεύει τῆς θαυμαστοῦ τοῦ Χάλ. στὴν Νέα Υόρκη, οι πειρατές πειράματαν τὸν ποντικό της ζεστοκαμήλου.

—Στὸ 1906, για νά πειρισθεῖ τὴ γενική λογοταξίδεια ή κυβέρνησης τοῦ Μεζικοῦ, φορολόγησε δύες μάλισταρετως τὶς καρτοπακικές λεσχές τοῦ οπελίνες λίρες την κάθε μάλιστα για τὰ 24ωρα λειτουργίας της...

—Τὸ άποτέλεσμα τῆς ζεστοκαμήλου αὐτῆς φορολογίας ήταν δια μόνοις διαστημάτων τὸ διάταγμα, δύες και' έσχεσης ζελείσαν μοναδιας!...

